

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۰ مارچ ۲۰۲۰

آغاز اعتراضات در امریکا به سیاست‌های دولت فاشیستی دونالد ترامپ!

تجمع «حمایت از علم» در بیش از ۳۰ شهر امریکا

فرمان‌های (دستورات) اجرایی دونالد ترامپ رئیس جمهوری جدید ایالات متحده امریکا در دو هفته اول ریاست جمهوری او از مهاجرت تا تجارت و از دانشجویان تا کارگران با توجه به تبعات منفی آن بر زندگی امریکائی‌ها، در حال برانگیختن خشم مردم و متحد کردن آن‌ها برای شکل‌گیری اعتراضات مردمی در سراسر این کشور است. دوم فوریه با اعتصاب گسترده کارگران لاتین تبار بسیاری از مراکز تجاری و خدماتی از جمله رستوران‌ها و شرکت‌های بزرگ بسته شدند. آن روز لاتین تبارهای مقیم امریکا برای نشان دادن نقش‌شان در اقتصاد امریکا و اعتراض به سیاست‌های ترامپ نه به سر کار رفتن نه برای خرید خارج شدند و نه حتی به مدرسه رفتند. جنبشی برای مخالفت با اقدامات اولیه دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور امریکا شامل تظاهرات در سراسر ایالات متحده در فضای مجازی این کشور شکل گرفته است. این جنبش با هشتک مقاومت را بسازید و ۵۰۵۰۱ (buildtheresistance and 50501) سازمان‌دهی شده است که مخفف ۵۰ اعتراض در ۵۰ ایالت در یک روز است. بسیاری از اعتراضات در ساختمان‌های ایالتی و برخی در شهرهای دیگر برنامه‌ریزی شده‌اند.

این جنبش دارای وب سایت‌ها و حساب‌های کاربری در سراسر رسانه‌های اجتماعی است. تبلیغات در فضای مجازی پروژه ۲۰۲۵ را محکوم می‌کنند که یک دستورالعمل راست افراطی برای دولت و جامعه امریکا است و حاوی پیام‌هایی مانند «مخالفت با فاشیسم» و «دفاع از دموکراسی ما» است.

اکنون گروهی از پژوهش‌گران، پزشکان، بیماران و حامیان‌شان از شهرهای مختلف امریکا، روز جمعه از آزمایشگاه‌ها، بیمارستان‌ها و دفاتر کار خود خارج شدند تا علیه آنچه «حمله به علوم نجات‌بخش» توسط دولت ترمپ می‌نامند، اعتراض کنند.

در پایتخت امریکا، حدود دو هزار نفر در تجمعی تحت عنوان «برای علم بایستید» گرد هم آمدند. برگزارکنندگان اعلام کردند که تجمعات مشابهی در بیش از ۳۰ شهر دیگر امریکا برنامه‌ریزی شده است.

سیاست‌مداران، دانشمندان، موسیقی‌دانان، پزشکان و بیماران در این گردهمایی اظهار داشتند که اخراج‌ها، کاهش بودجه و قطع کمک‌های مالی در حوزه‌های بهداشت، تغییرات اقلیمی، علم و سایر نهادهای پژوهشی دولتی در ۴۷ روز نخست ریاست جمهوری ترمپ، نه تنها آینده بلکه حال را نیز به خطر انداخته است.

مایکل مان، دانشمند علوم اقلیمی از دانشگاه پنسیلوانیا، خطاب به جمعیتی که پلاکاردهایی علیه هوش دونالد ترمپ، مشاور کاهش هزینه‌های او ایلان ماسک، و وزیر بهداشت و خدمات انسانی رابرت اف. کندی جونیور در دست داشتند، گفت: «این چالش برانگیزترین لحظه‌ای است که به یاد دارم. علم تحت محاصره قرار گرفته است.»

فیلیپ پلیت، اخترشناس، در میان شعارهای اعتراضی حضار گفت: «ما در حال مواجهه با ضدعلم‌ترین دولت در تاریخ ایالات متحده هستیم.»

کولت دل‌والا، دانشجوی دکترای روانشناسی بالینی و یکی از سازمان‌دهندگان تجمع، گفت: «ما این وضعیت را ساکت و بی‌حرکت نخواهیم پذیرفت.»

بیل نای، مجری علمی، سرگرم‌کننده و مهندس سابق، نیروهای دولتی که به دنبال کاهش بودجه و سانسور علمی هستند را به چالش کشید و گفت: «از چه چیزی می‌ترسید؟»

کریس ون هولن، سناتور امریکا، جمعیت حاضر را که برخی از آن‌ها تنها برای نمایش، روپوش‌های آزمایشگاهی به تن داشتند، تشویق کرد تا به نام «دانشمند دیوانه» عمل کنند: «همه مردم امریکا باید از آنچه در حال وقوع است، خشمگین باشند.»

و جمعیت خشمگین بود. پلاکاردهایی در میان جمعیت دیده می‌شد که روی آن‌ها نوشته شده بود: «ایلان را از دی‌ان‌ای امریکا حذف کنید»، «دوج‌کوین را حذف کنید، نه داده‌ها را»، «تنها مدرک خوب علیه نظریه تکامل، وجود ترمپ است» و «اپیدمیولوژیست خشمگین.»

فرانسیس کالینز، مدیر سابق مؤسسه ملی سلامت (NIH) که در ترسیم نقشه ژنوم انسانی نقش داشت، اظهار داشت که پیشرفت‌های علمی و پزشکی با سرعت بیشتری نسبت به گذشته در حال وقوع هستند و این لحظه‌ای کلیدی برای بهبود زندگی مردم است. او هشدار داد که کاهش بودجه، پیشرفت در زمینه‌هایی مانند بیماری آلزایمر، دیابت و سرطان را به خطر می‌اندازد.

او گفت: «این یک زمان بسیار بد است، در حالی که امید و پیشرفت زیادی در جریان است.»

کالینز افزود: «من واقعاً برای کشورم نگرانم»، و سپس شروع به نواختن گیتار و خواندن آهنگی ساخت خودش کرد. امیلی وایت‌هد، اولین بیماری که نوعی جدید از درمان سرطان نادر را دریافت کرد، خطاب به جمعیت گفت که در سن پنج‌سالگی به او گفته شد که در حال مرگ است و به بخش مراقبت‌های تسکینی فرستاده شد. اما درمان CAR T-cell

سیستم ایمنی بدن او را برای مبارزه با سرطان تقویت کرد و او اکنون نزدیک به ۱۳ سال است که عاری از بیماری است.

او گفت: «من برای علم می‌ایستم، زیرا علم زندگی مرا نجات داد».

تجمع روز جمعه در واشنگتن در بنای یادبود لینکلن، در سایه مجسمه رئیس‌جمهوری برگزار شد که در سال ۱۸۶۳ آکادمی ملی علوم را تأسیس کرد.

بیل نلسون، مدیر سابق ناسا، اظهار داشت که ناسا توانست از فاصله ۷ میلیون مایلی از زمین، یک سیارک بالقوه مرگبار را از مسیر خود منحرف کند، که نشان‌دهنده قدرت علم است. او همچنین به مأموریت خود در شاتل فضائی نزدیک به ۴۰ سال پیش اشاره کرد و گفت که از دیدن زمین از فضا احساس شگفتی داشته و این حس را در خود تقویت کرده است که باید نگرهبانی بهتری برای این سیاره باشیم.

این تجمعات عمدتاً توسط دانشجویان تحصیلات تکمیلی و پژوهشگران جوان سازماندهی شده بود. علاوه بر تجمعات در آمریکا، ده‌ها اعتراض دیگر در سراسر جهان برگزار شد که شامل بیش از ۳۰ تجمع در فرانسه نیز می‌شد.

در فیلادلفیا، شهری که دارای مراکز پزشکی معتبر بین‌المللی است و جایی که یک‌ششم پزشکان آمریکا آموزش دیده‌اند، معترضان در مقابل تالار شهر گرد هم آمدند.

سدریک بین‌گوند، پزشک متخصص بیماری‌های عفونی در دانشگاه پنسیلوانیا، گفت: «به‌عنوان یک پزشک، من برای همه بیماران ترانژنسیتی و غیرباینری خود که هدف حمله قرار گرفته‌اند، ایستادگی می‌کنم.» او افزود: «ترس و سرکوب زیادی وجود داشته است، هم در میان بیماران و هم در میان کارکنان ما. و دیدن این وضعیت واقعا نامیدکننده است.»

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، در کافی‌شاپ، در نزدیکی ساختمان کنگره میثیگان، سازمان‌دهندگان یک اقدام برنامه‌ریزی‌شده حدود کی ماه پیش انجام دادند و با قرار دادن میزها در کنار یکدیگر و تابلوهائی را بر روی آنها قرار دادند که روی آنها نوشته شده بود «اخراج ممنوع!» و «کارگران متحد شوید!»

کلسی برایان، یکی از سازمان‌دهندگان اصلی تظاهرات میثیگان، آن را یک «تلاش واقعی مردمی» خواند. هزاران نفر در کالیفرنیا، جنوبی، از جمله در مرکز شهر لس‌آنجلس، جایی که اعتراضات یک بزرگراه بزرگ را برای ساعت‌ها تعطیل کرد، علیه طرح ترمپ برای اخراج گسترده مهاجران غیرقانونی راهپیمائی کردند.

قاضی دسترسی ایلان ماسک به اسناد وزارت دارانی را مسدود کرد

قاضی پال ای. اینگلمایر این دستور مقدماتی را ۲۰ بهمن ۱۴۰۳ - ۸ فوریه ۲۰۲۵، صادر کرد و به ماسک و تیم او دستور داد فوراً هرگونه کپی این اسناد را که به آن‌ها دست یافته‌اند از بین ببرند.

این تصمیم پس از آن صورت گرفت که ۱۹ دادستان کل ایالتی در امریکا به‌دلیل دسترسی تیم ماسک به این اسناد از دولت ترمپ شکایت کردند. مأموریت اداره کارآمدی دولت (دوج) کاهش هزینه‌ها است.

این دادستان‌ها استدلال کردند که دسترسی به اسناد برای تیم ماسک، میلیاردری که صاحب چندین شرکت بزرگ است و تحت عنوان «کارمند ویژه دولت» کار می‌کند، ناقض قوانین فدرال است.

ماسک در پستی در شبکه اجتماعی خود، ایکس، نوشت که این حکم «کاملاً دیوانگی است.» او گفت: «چطور می‌توانید بدون آن‌که بررسی کنید پول‌ها چه‌طور خرج شده است، مانع کلاهبرداری و اتلاف پول مالیات‌دهندگان شوید.»

دادستان‌های دموکرات روز جمعه از ترمپ و نیز وزارت دارائی و اسکاوت پست، وزیر دارائی، شکایت کردند.

رای دادگاه که شنبه ۸ فوریه صادر شد می‌گوید که این ایالت‌ها با زیان «غیرقابل جبران روبرو هستند... به این دلیل که سیاست تازه به معنی خطر افشای اطلاعات حساس و محرمانه است و به‌علاوه خطر آسیب‌پذیرتر شدن سیستم‌های مورد نظر در برابر هک را افزایش می‌دهد.»

این دستور مانع می‌شود که کارمندان ویژه دولت و منصوبان سیاسی و سایر کارمندان خارج از وزارتخانه به اسناد وزارت دارائی که حاوی اطلاعات شخصی قابل شناسائی یا محرمانه است دسترسی پیدا کنند.

این دستور می‌گوید که فقط کارمندان دولت که پیشینه آن‌ها بررسی شده است و برای انجام کارشان در «اداره خدمات مالی» به این اسناد نیاز دارند حق دسترسی به این اسناد را خواهند داشت.

قاضی همچنین در حکم خود به هر کسی که خارج از این چارچوب به اسناد مورد نظر دست یافته است دستور داد هرگونه کپی اسناد را نابود کند.

این دستور تا جلسه استماع بعدی در روز ۱۴ فوریه به قوت خود باقی است.

لئیشا جیمز، دادستان نیویورک که از تنظیم‌کنندگان این شکایت است، گفت که دولت ترمپ به دوج و ماسک «دسترسی بی‌سابقه‌ای» به اطلاعات شخصی داده است.

او گفت: «در یک هفته گذشته بیش از هزار نیویورکی به دفتر من گفته‌اند که به‌دلیل مداخله ماسک و دوج نگرانند حریم شخصی آنها و منابع مهم مالی که محل سکونت آنها به آن وابسته است از دست برود.»

ایلان ماسک به‌عنوان ثروتمندترین فرد جهان نقش پررنگی در کارزار انتخاباتی دونالد ترمپ داشت.

طبق گزارش مرکز «اوپن سیکرتس» که یک موسسه غیرانتفاعی تحقیقی است، «کمیت اقدام سیاسی» که ایلان ماسک راه انداخته بود تا یک هفته قبل از انتخابات بیش از ۱۱۹ میلیون دلار به نفع ترمپ هزینه کرده بود.

یکی از شعارهای ترمپ در انتخابات اصلاح دولت بود و نهاد مشورتی «اداره کارآمدی دولت» (Doge) تحت مدیریت ایلان ماسک را برای کم کردن بودجه دولت ایجاد کرد.

«دوج» در تعلیق بخش اعظم «آژانس توسعه بین‌المللی امریکا» (USAID) نقش داشته است.

پیش‌تر در روز جمعه ۷ فوریه یک دادگاه فدرال در امریکا دسترسی موقت و «خیلی محدود» را برای متوقف کردن طرح دونالد ترمپ برای تعطیلی بخش اعظم آژانس توسعه بین‌المللی امریکا «یواس‌ای‌دی» (USAID) صادر کرد.

طبق دستور قاضی دادگاه مرخصی اجباری ۲۲۰۰ کارمند این سازمان که قرار بود از نیمه شب جمعه اعمال شود مسدود می‌شود. آژانس توسعه بین‌المللی امریکا حدود ۱۰ هزار نفر را در استخدام دارد که دو سوم آن‌ها در خارج کار می‌کنند.

وکلا کارمندان این آژانس که عمده‌ترین سازمان توسعه آمریکا در خارج است، طی درخواستی اضطراری از دادگاه خواستند طرح مرخصی اجباری اکثریت بزرگ نیروی کار این آژانس را مسدود کند.

بر اساس طرح دونالد ترمپ و ایلان ماسک قرار بود فقط حدود ۶۱۱ کارمند سازمان به کار خود ادامه دهند.

ترمپ به‌خصوص روی این آژانس دست گذاشته است چون همواره از منتقدان تخصیص بودجه دولت به برنامه‌های خارجی بوده است. او استدلال می‌کند که این روش ارزشمندی برای خرج کردن پول مالیات‌دهندگان نیست.

این آژانس یکی از سازمان‌های متعدد فدرال است که دولت ترمپ برای کاهش هزینه‌های فدرال در آمریکا هدف گرفته است.

دستور قاضی کارل نیکولز در واشنگتن دی‌سی بعد از آن صادر شد که دو اتحادیه کارگری به نام‌های «انجمن خدمات خارجی آمریکا» و «فدراسیون کارمندان دولت آمریکا» که کارمندان این سازمان را نمایندگی می‌کنند علیه آن برنامه شکایت کردند.

این شکایت می‌گوید که اقدام رئیس‌جمهور ناقض قانون اساسی آمریکا و قوانین فدرال است چون تلاشی برای برچیدن این آژانس است. آن‌ها تاکید کردند که برچیدن این آژانس در حیطه اختیارات کنگره است نه دولت.

دولت ترمپ روز پنجشنبه ۶ فوریه یادداشتی را برای کارمندان «آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا (یواس‌آی‌دی)» فرستاد که می‌گفت فقط ۶۱۱ نفر کار خود را حفظ خواهند کرد.

بریت شوپیت، یک مقام وزارت دادگستری آمریکا، به قاضی گفت که ترمپ «نتیجه گرفته است که یواس‌آی‌دی گرفتار فساد و کلاهبرداری است.»

ترمپ: بودجه فدرال دانشگاه‌های حامی «اعتراضات غیرقانونی» قطع و دانشجویان اخراج می‌شوند

دونالد ترمپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، اعلام کرد که تمام بودجه فدرال برای مدارس و دانشگاه‌هایی که اجازه برگزاری «اعتراضات غیرقانونی» را بدهند، قطع خواهد شد، دانشجویان خارجی به کشورهای خود بازگردانده و دانشجویان آمریکایی از تحصیل محروم خواهند شد.

ترمپ سه‌شنبه ۱۴ اسفندماه در شبکه اجتماعی خود، تروث سوشال، نوشت: «تحریک‌کنندگان و دانشجویان خارجی بازداشت یا به کشورهای مبدا بازگردانده خواهند شد و دانشجویان آمریکایی که در این اعتراضات مشارکت داشته باشند، به‌طور دائم اخراج یا بسته به جرم مرتکب‌شده، بازداشت خواهند شد.»

ترمپ همچنین اعلام کرد که استفاده از ماسک در اعتراضات ممنوع است. رئیس‌جمهوری آمریکا بارها تهدید کرده که نظام آموزشی آمریکا را به‌طور اساسی، از جمله با قطع بودجه کامل وزارت آموزش و بازگرداندن کنترل کامل برنامه‌های درسی به ایالت‌ها، دگرگون خواهد کرد.

اظهارات او پس از آن مطرح شد که سال گذشته دانشگاه‌های آمریکا صحنه اعتراضات دانشجویی علیه جنگ اسرائیل در غزه بودند. در برخی از این تظاهرات، معترضان حامی حماس به یهودی‌ستیزی متهم شدند و از جمله از جمهوری اسلامی به‌عنوان حامی و سازمان‌دهنده برخی از اعتراضات در دانشگاه‌های آمریکا یاد شد.

دولت آمریکا روز دوشنبه ۱۳ اسفند اعلام کرد که در حال بررسی لغو بیش از ۵۰ میلیون دلار قرارداد با دانشگاه کلمبیا در نیویورک است. این تصمیم در واکنش به اتهام ناکامی این دانشگاه در حفاظت از دانشجویان یهودی اتخاذ شد.

بیشتر و در پی امضای فرمان اجرائی دونالد ترامپ رئیس‌جمهور امریکا مبنی بر اخراج خارجی‌هایی که اقدام به نفرت‌پراکنی می‌کنند و از یهودستیزی حمایت می‌کنند، خبرگزاری رویترز به نقل از سخن‌گوی گروه بتار در امریکا گزارش داد که روند اخراج برخی دانشجویان از امریکا آغاز شده است.

دونالد ترامپ در ماه ژانویه فرمانی اجرائی را امضا کرد که خارجی‌هایی را که از نفرت‌پراکنی و یهودستیزی حمایت می‌کردند، به ویژه دانشجویان خارجی که در تظاهرات حامیان فلسطینی‌ها در دانشگاه‌ها شرکت داشتند، هدف قرار می‌دهد.

خبرگزاری رویترز نوشت که تعدادی از سازمان‌ها و گروه‌های فعال منتظر چنین تصمیمی بودند تا به ویژه به یهودستیزی در دانشگاه‌ها پایان دهند.

الیزابت رند، بنیان‌گذار گروه «مادران علیه یهودستیزی در دانشگاه‌ها» در هفتم فوریه، در فیس‌بوک نوشت: «اگر دانشجویان با ویزا این‌جا هستند و بچه‌های ما را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند، قطعاً باید اخراج شوند.»

همچنین گروه بتار که از سوی یک سازمان یهودی مدافع حقوق مدنی (Anti-Defamation League Jewish advocacy group) به‌عنوان گروهی افراطی شناخته می‌شود، اعلام کرد که اسامی دانشجویان و اساتید خارجی را برای اخراج در اختیار دولت ترامپ قرار داده است.

رویترز نوشت که بتار شواهدی مبنی بر وجود چنین فهرستی ارائه نکرد، اما دانیل لوی، سخن‌گوی این سازمان، درباره اخراج‌های وعده داده شده گفت: «خوشحالیم که این روند اکنون آغاز شده است.»

فرمان اجرائی اخیر ترامپ هنوز تأثیری همچون تأثیر دستور اجرائی ممنوعیت سفر به امریکا برای اتباع هفت کشور که در اولین دوره ریاست جمهوری ترامپ صادر شد، نداشته است. در آن زمان اتباع این کشورها با اکثریت «مسلمان» از ورود به ایالات متحده منع شدند و قبل از این‌که دادگاه فدرال چنین تصمیمی را خلاف قانون اساسی تشخیص دهد، باعث هرج و مرج در فرودگاه‌ها شد.

با این حال، رویترز نوشت که وکلای حقوق مدنی گفتند که دستورات اخیر ممکن است حقوق آزادی بیان را در قانون اساسی نقض کند. همچنین گروه‌های امریکائی عرب اعلام کرده‌اند که آماده به چالش کشیدن این سیاست در دادگاه هستند.

گروه‌های اصلی مدافع یهودیان امریکائی مانند کمیته یهودیان امریکا از دستورات ترامپ استقبال کردند، اما از درخواست‌ها برای کمک به دولت در شناسایی هویت دانشجویان خارجی مدافع فلسطین خودداری کردند.

از زمان بازگشت ترامپ به قدرت، وزارت دادگستری ایالات متحده برنامه‌هایی را برای تشکیل یک کارگروه برای مبارزه با یهودستیزی در مدارس و دانشگاه‌ها اعلام کرد و وزارت آموزش گفت که در حال تحقیق در مورد پنج دانشگاه به اتهام آزار و اذیت یهودی‌ستیزانه است.

کمیته امریکائی-عربی ضد تبعیض اعلام کرد که از زمان روی کار آمدن ترامپ ویزای تعدادی از دانشجویان فلسطینی لغو شده است. این گروه حقوق مدنی اسکرین‌شات‌هایی از پیام ایمیل خود به وزارت خارجه امریکا در مورد دانشجویی از غزه که ویزای او در ماه جاری لغو شد و تصویری از سند لغو شده را ارائه کرد.

تاکنون دست کم در هشت دبیرستان تظاهراتی صورت گرفته و دانش‌آموزان خیابان‌ها را مسدود کرده و در مقابل ساختمان‌های شهرداری در مناطق مختلف لس آنجلس راهپیمایی کرده‌اند. به‌نظر می‌رسد که اعتراضات روز به روز بزرگتر می‌شود و به مدارس بیش‌تری در کالیفرنیا و تگزاس می‌رسد.

سرکوب دانشجویان در دانشگاه‌های آمریکا

پیش از ترمپ نیز دولت سوسیال دموکرات بایدن، برخورد با اعتراضات، به‌ویژه در موضوعات حساس مانند مخالفت با جنگ اسرائیل علیه مردم غزه و حمایت از فلسطین، سیاست‌های سرکوبگران داشت که در دوره ترمپ تشدید شده است. در دوران ریاست‌جمهوری جو بایدن، اعتراضات دانشجویی در حمایت از فلسطینیان و علیه سیاست‌های آمریکا و اسرائیل در جنگ غزه با واکنش‌های شدیدی مواجه شد. این برخوردها شامل بازداشت گسترده دانشجویان چندین هزار دانشجو، اخراج و تعلیق آن‌ها و حتی فشار بر روسای دانشگاه‌ها برای سرکوب این تحرکات بود. اکنون، دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور جدید آمریکا تلویحا اعلام کرده است قصد دارد این سیاست‌ها را با شدت بیش‌تری ادامه دهد. او با تهدید به قطع کمک‌های مالی فدرال به دانشگاه‌ها و اخراج یا زندانی کردن دانشجویان معترض، رویکردی را ترسیم کرده که نه‌تنها ادامه‌دهنده سیاست‌های دولت بایدن است، بلکه آن را به سطحی جدیدی از سخت‌گیری سوق داده است.

اعتراضات دانشجویی در حمایت از فلسطین در دانشگاه‌های آمریکا در دوران بایدن، پس از تشدید درگیری‌ها در غزه در سال ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ به اوج خود رسید. این اعتراضات که عمدتاً در بهار ۲۰۲۴ آغاز شد، واکنشی به سیاست‌های دولت بایدن در حمایت از اسرائیل و ادامه ارسال کمک‌های نظامی به دولت اسرائیل بود.

دانشجویان در دانشگاه‌های معتبر مانند کلمبیا، نیویورک، نیل، هاروارد و کالیفرنیا جنوبی خواستار آتش‌بس دائمی در غزه، قطع روابط مالی دانشگاه‌ها با شرکت‌های حامی اسرائیل و پایان حمایت نظامی آمریکا از اسرائیل شدند اما پاسخ دولت و نهادهای وابسته به آن، نه‌تنها این مطالبات را نادیده گرفت، بلکه به سرکوب گسترده این جنبش منجر شد.

سرکوب در دولت بایدن، بازداشت صدها دانشجو در جریان اعتراضات بود. تا اواخر آوریل ۲۰۲۴ بیش از ۲۰۰۰ دانشجو در دانشگاه‌های مختلف آمریکا به دلیل شرکت در تحصن‌ها و راهپیمائی‌های حمایت از فلسطین دستگیر شدند. برای مثال، در دانشگاه کلمبیا در نیویورک، پلیس با ورود به محوطه دانشگاه و برچیدن چادرهای تحصن‌کنندگان، حدود ۱۰۰ نفر را بازداشت کرد. در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی نیز بیش از ۹۰ نفر در یک روز دستگیر شدند.

این عملیات‌ها اغلب با استفاده از گاز اشک‌آور و نیروهای ضدشورش انجام شد که نشان‌دهنده شدت برخورد با معترضان بود که عمدتاً به‌صورت مسالمت‌آمیز عمل می‌کردند.

علاوه بر بازداشت، بسیاری از دانشجویان با مجازات‌های دانشگاهی مواجه شدند. دانشگاه کلمبیا تعدادی از دانشجویان معترض را تعلیق کرد و برخی دیگر از ادامه تحصیل محروم شدند. در دانشگاه‌های دیگر مانند نیل و نیویورک نیز گزارش‌هایی از اخراج و تعلیق دانشجویان به گوش رسید. این برخوردها نه‌تنها حقوق دانشجویان برای آزادی بیان را نقض کرد، بلکه پیام روشنی به سایر معترضان ارسال کرد مبنی بر این‌که هرگونه حمایت از فلسطین با هزینه‌ای سنگین همراه خواهد بود.

در دولت بایدن و نهادهای وابسته به آن، از جمله کنگره، فشار زیادی بر روسای دانشگاه‌ها وارد کردند تا اعتراضات را مهار کنند. این فشارها به استعفای روسای دانشگاه‌های هاروارد و پنسیلوانیا منجر شد. این روسا به دلیل عدم مدیریت قاطع اعتراضات و آنچه «افزایش یهودستیزی» خوانده شد، مورد انتقاد قرار گرفتند، هرچند معترضان این اتهامات را رد کرده و تاکید داشتند انتقادشان متوجه سیاست‌های اسرائیل است، نه یهودیان. این فشارها نشان‌دهنده دخالت مستقیم دولت در امور دانشگاهی و تلاش برای سرکوب صداهای مخالف بود.

اکنون دونالد ترمپ در پستی در شبکه‌های اجتماعی اظهار داشت کمک‌های مالی فدرال به دانشگاه‌هایی که اجازه برگزاری «تجمعات غیرقانونی» را می‌دهند، قطع خواهد شد. همچنین هشدار داد دانشجویان امریکائی شرکت‌کننده در این تجمعات اخراج یا زندانی می‌شوند و دانشجویان خارجی به کشورهای خود بازگردانده خواهند شد. این اظهارات در

حالی مطرح شد که اعتراضات در حمایت از فلسطین در دوران بایدن به موضوعی در حمایت از مردم غزه تبدیل شده بود و سرکوب معترضان دلیلی روشن داشت. ترمپ با تهدید به قطع بودجه فدرال، فشار اقتصادی مستقیمی بر دانشگاه‌ها وارد می‌کند. این سیاست نه تنها ادامه‌دهنده فشارهای دولت بایدن بر روسای دانشگاه‌هاست، بلکه آن را به ابزاری سیستماتیک‌تر تبدیل می‌کند.

ترمپ پیشنهاد اخراج دائمی یا زندانی کردن آن‌ها دانشجویان معترض را مطرح کرده است. این رویکرد، شدت سرکوب را به سطحی جدید می‌رساند و دانشجویان را نه تنها از حق تحصیل، بلکه از آزادی شخصی محروم می‌کند. همچنین اخراج دانشجویان خارجی که پیش‌تر نیز در دوران اول ریاست‌جمهوری ترمپ مطرح شده بود، نشان‌دهنده تداوم سیاست‌های مهاجرتی است.

متأسفانه وقتی پای حمایت از انسانیت و حقوق فلسطینیان در میان باشد، آزادی بیان به ابزاری مشروط و تحت کنترل تبدیل می‌شود.

چند دستگی امریکا در سخنرانی ترمپ در کنگره امریکا

برای اولین بار در کنگره یک نماینده کنگره به دلیل انتقاد از ترمپ توسط نیروهای امنیتی به دستور رئیس مجلس از صحن اخراج شد تا سطح سانسور در این کشور به کنگره هم برسد.

نمایندگان دمکرات کنگره که حدود نیمی از اعضا را تشکیل می‌دهند به هیچ‌وجه نه در حین سخنرانی ترمپ بلند شدند و نه برای او دست زدند، حتی یک‌بار، تا نشان دهند که به هیچ‌وجه با لام تا کام سخنان ترمپ موافق نیستند.

ترمپ از «رویای امریکائی» و «اضطرار ملی در جنوب» و آن‌چه از آن «سلاح سازی دولت» بر علیه مخالفان یاد کرد و «سلب اختیار از مخالفان» و «بلاهایی که جو بایدن ابله بر سر امریکائی‌ها آورده» و «کشف کلاهبرداری‌های کلان در دولت امریکا» و «جنگ تعرفه‌ها» و «جنایات کانادا و مکزیک بر علیه امریکا» و «سرکوب مرزی مهاجران» و «وارونگی در سیستم قضائی ایالات متحده» و «گنبد طلائی محافظتی» و «پس گرفتن گرینلند و پاناما» و «خروج پر هیاهو از افغانستان» و «خاورمیانه و اوکراین» و «التماس زلنسکی به او» و «آمادگی روسیه برای صلح» و «ضرورت بازگرداندن زندانیان اسرائیلی» و «نصب پرچم امریکا روی مریخ» و... صحبت کرد.

او از این فرصت برای تشریح دستاوردهای دولتش استفاده کرد و معتقد بود که رسیدن به این سطح از دستاورد آنهم در زمان کوتاهی که از بازگشت او به کاخ سفید می‌گذرد، یک موفقیت بی‌سابقه است.

ترمپ ادعا کرد: «حرکت، انگیزه، غرور و اعتماد به نفس امریکا بازگشته است. رویای امریکائی گسترده‌تر و بهتر از همیشه موج می‌زند و غیرقابل توقف است. برای آینده‌ای باورنکردنی آماده شوید زیرا دوران طلائی امریکا تازه شروع شده است. کشور ما در آستانه بازگشتی است که جهان هرگز شاهد آن نبوده است.»

یکی از مهم‌ترین لحظات سخنرانی ترمپ، زمانی بود که از نامه‌ای صحبت کرد که ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهوری اوکراین برای او فرستاده است.

به گفته ترمپ، ولودیمیر زلنسکی در این نامه از مشاجره روی داده در جمعه گذشته و در جریان دیدارشان در کاخ سفید ابراز تأسف کرده و از تمایلش برای بازگشت به میز مذاکره سخن گفته است.

ترمپ گفت: «از این که او این نامه را فرستاده، قدردانی می‌کنم.» او، همچنین با ابراز خوش‌بینی نسبت به امکان حصول توافق صلح و تأکید بر این‌که با وجود شکست مذاکرات قبلی، هر دو طرف ممکن است بیش از همیشه به حل و فصل مناقشه نزدیک شده باشند، افزود: «آیا این زیبا نیست؟»

او به‌طور خاص به اتحادیه اروپا، هند، مکزیک و برزیل اشاره کرد و افزود که این کشورها و «بسیاری دیگر» سیاست‌های تجاری را تحمیل کرده‌اند که به ضرر منافع امریکاست.

او با اشاره به کشورهایی که تعرفه‌های بالائی بر کالاهای امریکائی وضع می‌کنند، گفت: «این اتفاق هم توسط دوستان و هم از سوی دشمنان روی می‌دهد.»

رئیس جمهوری امریکا، افزود که ایالات متحده از ۲ آوریل نیز اعمال «تعرفه‌های متقابل» را آغاز خواهد کرد که به معنای اعمال همان تعرفه‌ها بر محصولات کشورهایی است که بر محصولات امریکائی مالیات وضع می‌کنند.

او در توضیح نحوه عملکرد سیستم تعرفه جدید گفت: «هرچه قدر از ما مالیات بگیرند، ما هم از آنها مالیات می‌گیریم.» او ادعا کرد که با کاهش همه کلاهبرداری‌ها و دزدی‌ها درون سیستم دولتی امریکا تورم را شکست خواهد داد و قیمت خودرو و مواد غذایی کاهش در آینده نزدیک کاهش خواهد یافت.

ترمپ طرح خود درباره کارت طلائی امریکا را دوباره مطرح کرد و همچنین ادعا کرد که دولت متبوع‌اش وارد جنگ با کارتل‌ها خواهد شد.

در حالی که ایالات متحده یکی از منتقدین دیگر کشورها درباره قانون اعدام می‌باشد ترمپ از کنگره خواست قانون اعدام را تصویب کند.

او ادعاهای ارضی خود درباره خاک گرینلند که تابع دانمارک است را تکرار کرد و ادعا کرد که هر ترتیبی شده گرینلند را پس خواهد گرفت.

درباره خاورمیانه، او از کشت و کشتارهایی که راه افتاده انتقاد کرد اما طبق معمول حاضر نشد نه مسؤلیت این جنایات بر علیه بشریت که انجام شده را گردن امریکا بیاندازد و نه اسرائیل بیاندازد در عین حال ادعا کرد که باید تلاش شود زندانیان (اسیران) اسرائیلی آزاد شود. ولی اشاره‌ای به ده‌ها هزار فلسطینی بی‌گناه که بدون محاکمه در زندان‌های اسرائیل هستند نداشت.

طرح‌هایی مانند کوچ دادن فلسطینی‌ها از سرزمین مادری خود و وادار کردن کشورهای عربی به پذیرش آن‌ها و پذیرش پرداخت هزینه آن‌چه امریکا و اسرائیل در غزه نابود کرده‌اند و...

او افزود که دولتش تنها ظرف ۴۳ روز به دستاوردهائی رسیده است که دولت‌های گذشته ایالات متحده در چهار یا حتی هشت سال به آن می‌رسیدند.

ترمپ در این سخنرانی به طیف وسیعی از موضوعات، از روابط بین‌الملل تا سیاست داخلی پرداخت که فشار بر اوکراین برای انجام مذاکرات صلح تا وضع تعرفه‌های جدید و چشم‌اندازش برای اقتصاد ایالات متحده بخش‌هایی از آن بود.

کسب و کار سرمایه‌داری استثمار نیروی کار و کسب سود بیشتر است

ترمپ هر ادعائی داشته باشد یک سرمایه‌دار است و کسب و هدفش هم کسب سود بیشتر و استثمار شدید نیروی کار است. سرمایه‌داری کمترین اهمیتی به رفاه، آزادی، برابری، حقوق بشر، محیط زیست، حقوق پناهندگان و مهاجرین و... نمی‌دهد.

اولین هزینه سرمایه برداشت از دستمرد به نفع سرمایه است. این برداشت استثمار و علنا غارت تکتک کارگران است. برداشت سود بازار سهام و همه سرمایه‌داران جهان، معادل صدها میلیارد دلار است که از کارگران و سازمان‌های

تولیدی اخاذی می‌شود. به این ارقام ها صدها میلیارد دلار درآمد دیگر از سهامداران یا صاحبان شرکت‌های کوچک و میانه که در بازار بورس شرکت نمی‌کنند، اضافه می‌شود.

سرمایه از طریق روابط نفوذی و ابزارهای فشار که در اختیار دارد، رسانه‌ها، مطالعات جعلی و قدرت لابی‌هایش بر ساختارهای سیاسی و اجتماعی فشار می‌آورد تا آن‌ها را به سمت امیال خود، یعنی با انتقال مهارت‌ها، خدمات یا تامین مالی سوق دهد. اکنون ترمپ و دولت‌ش، نظم خاص خود را که قانون عده معدودی است بر کل جامعه امریکا و جهان تحمیل می‌کند.

هزینه‌های سرمایه، نخست بر کارگران و سپس اکثریت شهروندان محروم سنگینی می‌کند. همچنین بر زندگی جمعی، سازمان‌دهی جامعه، اراده مشترک نیز اثر می‌گذارد. فراتر از این، سرمایه از طریق ثروتمندترین نمایندگان هم‌چون ترمپ، ایلان ماسک و همراهان آن‌ها در دولت کنونی ایالات متحده امریکا، دیگر حتی اهداف خود را پنهان نمی‌کند: تضعیف قوانین جهان‌شمول هم‌چون حقوق بشر، محیط زیست، حقوق پناهندگان و مهاجرین، مقررات تعدیل‌کننده نابرابری‌ها و بی‌عدالتی‌ها، تحمیل حاکمیت پول و سرمایه‌داران و...

نادیده گرفتن «هزینه‌های سرمایه» به معنای به‌خطر انداختن حتی دموکراسی موجود بورژوازی و پارلمان‌هاست. آگاهی به سیاست‌ها و هزینه‌های سرمایه، قدمی در جهت به چالش کشیدن و مخالفت با آن است. به چالش کشیدن به‌معنای تلاش برای حفظ دموکراسی مستقیم و شورائی با اصل آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه و به همان اندازه تلاش برای همبستگی اجتماعی است.

نتیجه‌گیری

امریکا که کماکان در راس سرمایه‌داری جهانی قرار دارد، و در شرایطی که یک گروه از کلان سرمایه‌داران راست افراطی و نژادپرست و مذهبی رهبری این ابرقدرت جهانی را به دست گرفته‌اند، نه تنها خطر بسیار جدی و مهمی برای جامعه امریکا، بلکه کل جهان است به‌طوری‌که همین سیاست‌های خشن و آشکاری که در این یک ماهه و نیم اول قدرت‌گیری ترمپ در پیش گرفته شده، و متحدان جهانی‌اش از جمله مکزیک، کانادا و اروپا را هم سخت خشمگین و نگران کرده است.

کارشناسان معتقدند که از دانشگاهیان انتظار می‌رود که به جای اطاعت از ترمپ و ایلان ماسک، تا زمانی که دولت در مورد چگونگی اجرای سرکوب‌های خود بر DEI و تحقیقات تصمیم بگیرد، مقاومت کنند.

با وجود زورگوئی‌های ترمپ، آیا دانشگاه‌های وابسته به بودجه فدرال، می‌توانند در مقابل ترمپ مقاومت کنند؟ در حالی که قدرتمندترین شرکت‌ها که توسط ثروتمندترین افراد جهان اداره می‌شوند، به زانو درآمده‌اند؟

دانشگاهیان پیش‌تر شاهد بوده‌اند که دستورات اجرایی ترمپ در مورد استفاده از بودجه فدرال، دانشگاه‌ها را به تعطیلی برنامه‌ها و دفاتر DEI (تنوع، برابری و مشارکت) سوق داده است. دانشگاه‌ها همچنین به فشار اهداکنندگان و رهبران جمهوری‌خواه برای ساکت کردن و انضباط اعضای هیئت علمی طرفدار فلسطین پاسخ داده‌اند.

یکی از هدف‌های دولت ترمپ کاهش هزینه‌های دولت و اعمال صرفه‌جویی از طریق تعطیل وزارت‌خانه‌ها و نهادهایی است که از نظر او و ایلان ماسک و دولت‌ش، تعطیل شوند تا از این طریق وعده کاهش مالیات ثروتمندان را تامین کند.

وزارت آموزش و پرورش فدرال از زمره نخستین نهادهایی است که انحلال بخش اعظم آن آغاز شده است. در امریکا، آموزش و پرورش بخش مهمی از مسؤلیت‌های ایالتی است و هزینه آن از محل مالیات‌های هر شهر و ناحیه تامین می‌شود. از آن‌جا که ناحیه‌های فقیرتر امکان پرداخت مالیات کمتری به نسبت نواحی ثروتمند دارند، دولت فدرال به

تامین نیازهای آموزشی و غذائی مدارس نواحی کم‌درآمد و دانش‌آموزان فقیر کمک می‌کند. با سیاست جدید ترامپ، عملاً فاصله طبقاتی کودکان فقیر با دیگر همسالان خود تشدید می‌شود. از دیگر تصمیم‌های ترامپ اخراج بازرس‌های کل در وزارت‌خانه‌های مختلف بوده است. این بازرس‌ها که غیر حزبی‌اند و از سوی سنا تأیید می‌شوند، با هدف پیش‌گیری از فساد و حیف‌ومیل در نهادهای دولت فدرال به وجود آمدند و با حذف آن‌ها بازرسی و حسابرسی از این نهادها از میان خواهد رفت.

اما آنچه که سیاست‌های جدید امپریالیستی را به‌مثابه بازگشتی به دوران گذشته‌های استعماری در افکار عمومی تداعی می‌کند، کشورگشائی اشکار ترامپ به‌عنوان رئیس جمهور امریکا است: کانادا باید ایالت پنجاه‌ویکم ایالات متحده شود، برای حفظ امنیت امریکا، گرینلند باید از سوی دانمارک به ایالات متحده واگذار شود. همچنین، توجیه کرده است چون پاناما اداره بخشی از کانال را به چین واگذار کرده، آن‌را تصرف خواهد کرد در حالی که یک شرکت متعلق به هنگ‌کنگ در دو سوی کانال حضور دارد، اما اداره امور کانال به دست پاناما است. پاناما نیز پذیرفته که بخش زیادی از مهاجران غیر قانونی امریکا را بپذیرد و اولین گروه از این پناهجویان زجرکشیده و بی‌گناه را همچون جنایت‌کاران با دستبند و پابند زنجیری به پاناما فرستاده تا از آن‌جا برخلاف قوانین موجود بین‌المللی به کشور مبدا بازپس فرستاده شوند.

ترامپ مشروط کردن حمایت امریکا از مذاکرات صلح بین روسیه و اوکراین، به واگذاری ۵۰ درصد منابع مواد معدنی پرارزش اوکراین به امریکا است. به علاوه، ترامپ با تحقیر آشکار متحدان اروپائی خود، اعلام کرده است که در مذاکرات صلح، قدرت‌های اروپائی را راه نخواهد داد. معاون‌اش هم با مداخله‌ی آشکار در امور داخلی کشورهای اروپائی از جمله آلمان، و حمایت از احزاب فاشیستی و راست افراطی، خشم رهبران اروپائی را برانگیخته است. ملاقات وزرای خارجه و دیگر مقام‌های عالی‌رتبه امریکا و روسیه در عربستان، بدون حضور اوکراین و اروپا، به‌نوعی قدرت‌نمایی اوست.

یکی از عجیب‌ترین و وقیحانه‌ترین ادعاهای ترامپ، ادعای تملک بر باریکه غزه، اخراج نزدیک به دو میلیون فلسطینی و اسکان آن‌ها در کشورهای مصر و اردن است تا در غزه بساز و بفروشی خود با ساختن شهرک‌های اقتصادی، هتل‌ها، میدان‌های گلف و... باشد.

مصر که بعد از اسرائیل، بیش‌ترین کمک‌های مالی و نظامی امریکا را دریافت می‌کند، بیش از دیگر کشورهای عربی تحت فشار است. عربستان و شیخ‌نشین‌های عرب که موجودیت‌شان به تسلیحات و حمایت‌های نظامی امریکائی وابسته است، ظاهراً با این طرح مخالف‌اند، و به‌جز امارات متحده عربی، مخالفت‌شان را ابراز کرده‌اند. با این حال معلوم نیست که تحت فشار امریکا چه خواهند کرد.

روز ششم ژانویه ۲۰۲۱، صدها تظاهرکننده هوادار دونالد ترامپ و منکر نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آن سال، سدهای امنیتی کاپیتول یا همان ساختمان کنگره امریکا را شکستند و حدود سیصد نفر از آن‌ها به‌زور وارد راهروهای ساختمان و سپس صحن سنا راه یافتند. با پلیس درگیر شدند، پنجره‌ها را شکستند، بر مسند رئیس مجلس نشستند، مدام می‌گفتند، «این‌جا خانه (house) ماست، خانه مردم است»، سلفی گرفتند و از برخی مدارک و اوراق روی کرسی‌های نمایندگان عکس انداختند. چهره‌ها و حرف‌هایشان خبر از آن می‌داد که خودشان هم از این‌که واقعا قدم به درون سرسراهای کاپیتول گذاشته‌اند مبهوت مانده‌اند. یکی از آن‌ها که ویدئوی چهل دقیقه‌ای گرفته بود از همه ماجرا تا لحظه‌ی تیرخوردن و مرگ یکی از معترضان، اشلی بیبیت، هنگام تلاش برای شکستن در ورودی به صحن مجلس نمایندگان، زمانی که به تالار مرکزی ساختمان می‌رسد و با ردیف تابلوهای عظیم نقاشی بر دیوارها روبه‌رو می‌شود، با

همقطار خود از عظمت آثار می‌گوید و حتی از خالق‌شان می‌پرسد. آیا هرگز فرصتی یافته با فراغ بالا در یک موزه یا گالری ذوق خود را بسنجد و ببیند یک نقاشی با او از چه حرف می‌زند؟

این واقعه دست‌کم در امریکا سابقه نداشت. اما این واقعه نشان‌دهنده سیاست نوینی در سطح جهانی بود. صدائی که با حمله به دموکراسی بورژوازی در قلب امریکا، سرآغازی برای خفه‌کردن هرگونه صدای آزادی خواهی، برابری طلبی، نقد و تغییر شرایط موجود سرمایه‌داری هم در امریکا و هم در جاهای دیگر جهان بود: سرکوب‌های جنبش‌های اجتماعی، نابودی سنت‌های بزرگ سازمان‌یابی سیاسی، انقلابی، اجتماعی، مدنی و اکنون در داخل امریکا از حق رای زنان تا سیاهان، از تعیین حداکثر ساعات کار در روز تا بیمه سلامت و حق مادر برای سقط جنین.

با این وجود، ترمپ از هر کاندیدای دیگری در تاریخ ریاست‌جمهوری امریکا به‌جز جو بایدن بیش‌تر رأی آورده است، حتی بیش‌تر از دور اول باراک اوباما. تصور این‌که پس از چهار سال قساوت و تخریب دستاوردهای حقوقی و مدنی و زیست‌محیطی، و از همه بی‌رحمانه‌تر، سیاست جداسازی خانواده متقاضیان پناهندگی در مرزهای جنوبی کشور با مکزیکی که هزاران کودک را برای همیشه دچار صدمه عمیق عاطفی ساخت، باز هم بیش از هفتاد میلیون نفر به ترمپ رای داده‌اند تصویری هولناک است؟!!

تازه این پایان داستان نیست، تشدید استثمار کارگران و سرکوب شدید جنبش‌های اجتماعی، دشمنی آشکار با علم و دانش، آموزش و پرورش، دانشگاهیان، آزادی بیان و اندیشه، خشونت مهلکی که امریکای سفید بی‌وقفه سیاهان خانه و غیرسفیدان خارج از مرزهای خود... تسخیر کانادا، گرینلند، غزه، کانال پاناما و... به امریکا!

هرچند تا سال ۱۹۶۳، ایالات متحده دهه‌ها مداخله و کودتا در «تغییر حکومت‌ها» در کشورهای مختلف همچون برمه، کره، مصر و ایران دوران مصدق تا کوبا و گواتمالا و پاراگوئه و ویتنام جنوبی و... تا سیاست خارجه امریکا همان تجربه را در شیلی و اندونزی، کامبوج و افغانستان و بعدتر در دهه هشتاد و نود در السالوادور و نیکاراگوئه و پاناما و جاهای دیگر تکرار کرد.

یا اولین جنگ خلیج فارس علیه عراق و سپس یک دهه تحریم راه را برای جنگ‌های تحت عنوان صدور دموکراسی و مقابله با تروریسم و سرکوب بهار عربی از جمله در لیبی، مصر و...

نهایتاً سیاست‌های آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه‌ای که سال‌ها بر اثر مبارزه‌های نیروهای پیشرو، چپ، جنبش‌های زنان، محیط زیست، ضد نژادپرستی و تشکل‌های کارگری به اجرا در آمده، با چه سرعتی در حال از بین رفتن است. ترمپ رسماً خواستار لغو همه سیاست‌های برابری‌خواهی و عدالت‌طلبی، سقط جنین، ضد نژادپرستی و محافظت از محیط زیست شده و وزارت‌خانه‌های مربوطه را وادار به کنار گذاشتن آن‌ها کرده است.

در هر صورت اکنون بارقه‌های اعتراضات اجتماعی علیه سیاست‌های دولت فاشیستی ترمپ آغاز شده است. اما روشن است که این جنبش‌های موضعی و پراکنده تأثیر چندانی در تغییر سیاست‌های دولت ترمپ ندارند مگر این‌که جنبش‌های اجتماعی و در راس همه جنبش کارگری در سطح سراسری اعتراض و اعتصاب خود را آغاز کند و ماشین تولید فلج نماید.

اکنون خاورمیانه با سیاست‌های جنگی دولت‌های اسرائیل، ایران، ترکیه و... با دخالت امریکا به یک بمب انفجاری مهلک تبدیل شده است. نابودی غزه، اشغال بخش‌هایی از لبنان، تقسیم سوریه و تلاش برای مطیع ساختن روژآوا، هنوز پیش زمینه‌های این انفجار بزرگ خاورمیانه محسوب می‌شوند.

در این مقابل همه این سیاست‌های فاشیستی دولت ترمپ و همفکرانش در سطح جهانی، تنها اتحاد و همبستگی جنبش‌های اجتماعی همچون جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش جوانان و دانشجویان، جنبش بازنشستگان، جنبش

بیکاران، جنبش‌های آزادی‌خواه مردم تحت‌تحت ستم، جنبش زیست محیطی، جنبش روشنفکری، جنبش همجنس‌گرایان، نه تنها به معنای واقعی می‌توانند در مقابل تعرض سرمایه‌داری- فاشیستی ترمپسیسم بایستند، بلکه این جنبش‌ها قادرند چهره جهان نابرابر و ستمگر و استثمارگر موجود را به نفع بشریت تغییر دهند و جهان دیگری بسازند! جهانی آزاد و برابر، مرفه و انسانی!

شنبه هجدهم اسفند-حوت- ۱۴۰۳-هشتم مارچ ۲۰۲۵